

3

Den blå hunden

«Dette er det nøyaktige stedet der jeg fant malingsspannene!» Klara pekte på noe blått malingssøl i Løvetanngata. «Dessverre har jeg ikke rukket å vaske bort flekkene», sa hun unnskyldende.

«Det gjør ingenting», sa Vera smilende, «Men se på dette! En tynn blå strek går herfra og bortover mot ett av husene.»

De ivrige detektivene fulgte sporet, og kom raskt til det nærmeste huset.

Da de ringte på, åpnet fru Willumsen døra med tårevåte øyne.

«Har dere funnet Vimse?» spurte hun håpefullt.

«Dessverre har vi ikke det ennå», svarte søppelbilene i en alvorlig tone, «men vi fant noe annet. Huset ditt ser flott og nymalt ut fru Willumsen. De blå vinduskarmene er virkelig fine. Vi forstår bare ikke hvorfor malingsspannene, de ødelagte mursteinene og taksteinene måtte bli satt ut på gata. Det er farlig avfall!»

Wilma så strengt på henne. «Slikt avfall må fraktes direkte til oss, til Blåsterby miljøstasjon. Det kan ikke plasseres ved siden av søppelboksene på gata!»

«Jeg trodde ikke det var noe problem», unnskyldte fru Willumsen seg med. Men hun skammet seg, og lovet å aldri gjøre noe slikt igjen. Til gjengjeld lovet søppelbilene å hjelpe til med å finne rømlingen Vimse.